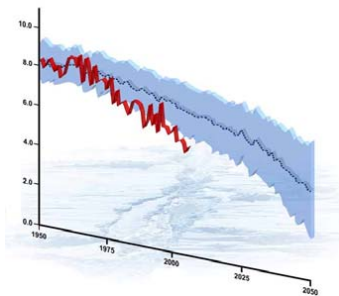

Sant Esteve Sesrovires

www.sesrovires.org

Octubre 2010

Nosaltres VOLEM

Primer, treure el país del forat de la crisi

Després posar Catalunya on li correspon

Ara toca el canvi, dóna el tomb, és per tu, per TOTS.

Artur Mas a Martorell amb amics de Sant Esteve Sesrovires

1

2

3

4

AVUI 11 DE SETEMBRE

Jaume Campabadal

Hem celebrat la Diada Nacional de Catalunya. Diada en què recordem els esdeveniments d'aquells dies de 1714 en què vàrem perdre tots els drets i vàrem rebre la imposició d'unes lleis alienes i no volgudes.

CiU sempre ha celebrat l'11 de Setembre a Sant Esteve. Des dels inicis, quan ho fèiem amb una copa de cava a la plaça de l'Església. En els últims temps, es consensuaven amb les altres formacions polítiques els actes i el manifest, per poder fer una Diada conjunta i unitària. Enguany, l'alcalde, de manera personal, ha trencat unilateralment els acords que es van prendre en la reunió de portaveus, sense cap explicació, només amb l'afany de voler desmarcar-se'n i "moure les plomes" de manera personalista un cop més.

Aquesta tardor tots ens juguem molt com a país en les eleccions al Parlament. Cal dotar-nos d'un govern que refaci el país del caos on es troba sumit. Ni l'actitud mesquina d'endarrerir la data de les eleccions per mantenir la cadira uns mesos pot ser una excusa per no anar a votar i dir clarament que **CATALUNYA VOL EL CANVI.**

Davant la gravetat de la situació, **CiU estructura el seu projecte de país**, en què el **punt prioritari** és aconseguir sortir del forat i regenerar el teixit productiu i econòmic.

Alguns diuen que ja estem sortint de la crisi. No, no és cert. La crisi està present en totes les llars i encara passarà temps fins que puguem tots junts començar a aixecar el cap.

Després de donar l'esquena al poble i viure com a nous rics, des del govern de la Generalitat i des de l'Ajuntament, ja no tenen recursos ni econòmics ni de programa.

Els primers perquè se'ls han fos en pagar assessors i amics, i els segons perquè els programes de govern s'han exhaurit sense donar resposta als problemes de la gent. Cada cop pitjor, cada cop més lluny. Tothom els gira l'esquena: el poble, els sindicats, les empreses....

El segon punt cabdal del nostre projecte és **tornar a donar als catalans l'orgull de ser-ho**, posar Catalunya en el lloc que li pertoca. La identitat de la Catalunya d'avantguarda, la de la feina ben feta, la de l'estalvi personal, la dels emprenedors, la del petit comerç...

Quan sembla esgotada la via constitucional i estatutària i davant de l'evidència de l'escanyament econòmic que patim, només el concert econòmic pot assegurar els ingressos necessaris per a la nostra subsistència com a país. Això vol dir, en la pràctica, que **Catalunya recaptaria tots els impostos que es generen en el territori** i negociaria amb el govern central la quota corresponent a les despeses comunes i al plus de solidaritat interterritorial com a "comunitat rica".

**Ara toca canvi. Ara toca Catalunya. Ara toca Mas
Salvem el país d'un altre Tripartit**

EL PODER DE LA COMUNICACIÓ

“La principal condició del bon comunicador és saber escoltar” (Mario Kaplún)

Fa alguns dies, un amic em va fer les preguntes següents: ¿Com podem aconseguir que la gent sigui conscient que els seus governants més propers no saben gestionar el seu poble? ¿Però no veuen les obres inacabades, les apujades injustificades d'impostos, les “amistats perilloses”?

Jo, com a nouvingut a aquest lloc meravellós, em vaig prendre un temps per comprovar el que el meu amic m'havia comentat. Vaig poder veure les obres inacabades; vaig veure el Fòrum, aquest enorme esquelet metàl·lic amb peus de formigó, autèntic monument a la incompetència de l'equip de govern; vaig passar per una carretera nova i incomprendiblement estreta i amb una il·luminació deficient. Un dia, algú em va informar que les arques del consistori estaven totalment buides, però que uns maquiavèl·lics plans urbanístics les tornarien a omplir. I jo que venia a viure aquí buscant la pau de la natura!

Seguint amb les meves reflexions sobre la realitat del lloc on havia triat viure, em va sorgir un dubte: si jo havia estat capaç de conscienciar-me en pocs dies, com podien durar tants anys els mateixos governants sense que els conciutadans prenguessin la decisió de donar a uns altres l'oportunitat de gestionar el seu futur? Difícil resposta, almenys per a un nouvingut.

Des de la meva experiència, i després d'analitzar diferents casos d'èxit, vaig arribar a la conclusió que perquè el canvi es produeixi fa falta que les parts implicades canviïn, tant els electors com els candidats.

I com podem aconseguir que canviïn els implicats? Mitjançant alguna cosa tan bàsica i alhora tan necessària com és el **diàleg**.

Perquè hi hagi diàleg, hem d'intentar comprendre el més possible l'altra persona, posar-nos en el seu lloc, en les seves sabates.

En tota forma de comunicació, el destinatari, en aquest cas els nostres electors, tenen els seus interessos, les seves preocupacions, les seves necessitats, les seves expectatives. Estan esperant que parlem de les coses que els interessin a ells, no de les que ens interessin a nosaltres. I només si partim dels seus interessos, de les seves percepcions, serà possible dialogar eficaçment amb ells. La veritable comunicació no comença parlant, sinó escoltant.

Confuci va dir:

“tenim dues orelles i una boca, per escoltar el doble del que parlem”.

Reflexionem sobre això.

FUTUR MOLT INCERT SI NO CANVIEN ELS GOVERNS

Comença un nou curs polític, “el del canvi”, perquè estem en una situació insostenible econòmica i social.

El 28 de novembre són les eleccions parlamentaries i al maig les municipals. El govern de la Generalitat i el municipal s’omplirà la boca de les coses que han fet, però el que no diran és el que no han fet o el que han fet malament, sobretot **la mala gestió econòmica**.

Sant Esteve és un dels ajuntaments mes endeutats del Baix Llobregat, gens transparent i poc democràtic. Com a grup municipal de CiU demanem a l’alcalde que comenci a fer l’auditoria econòmica que ell mateix va prometre fer abans d’acabar la legislatura perquè tothom sàpiga amb claredat la situació econòmica real del municipi.

Tal com està el consistori, arribarà el moment, que ja es aquí, on tan sols una pujada d’impostos indiscriminada permetrà pagar els serveis mínims indispensables, ja no parlem de les “hipoteques” del senyor alcalde i els seus putxinel·lis.

Per més que ells maquillin la situació, ni les promeses dels diners de SAICA, que ni tan sols saben quan començaran a pensar a mourés del Prat de Llobregat, serviren per resoldre aquesta disbauxa.

És la mateixa promesa d’*El Sesrovirenc* de juny de 2006, recordeu?

EDIFICI FÒRUM: un equipament de futur

¿Futur volia dir que passats 4 anys tindríem un fantasma rovellat al poble, un projecte impresentable, uns tècnics de tercera fila i una despesa sobrepassada? Això es futur? Aquest Sant Esteve no el vol.

¿És possible que Sant Esteve estigui en la llista dels municipis que no poden endeutar-se més?

Des del grup municipal de CiU apostem per fer una millor administració municipal, una administració ben gestionada, amb l’esforç de tothom, no solament dels de sempre.

Gloria Beckers
Militant de CiU

<p>PSC, el president presoner del PSOE</p>	<p>El des-govern de l’atzar i la improvisació</p>	<p>Prohibir, prohibir, prohibir... la disbauxa.</p>